

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Nt/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011518
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8117011518.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa, senát: predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a prísediaci sudcovia Mária Ciesariková a Ing. Štefan Mitník, na verejnom zasadnutí dňa 18. septembra 2017 v Starej Ľubovni, v trestnej veci ods. S. X., o návrhu na upustenie od výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, takto

rozhodol:

Podľa § 447 ods. 1 Trestného poriadku súd zamietá návrh odsúdeného S. X., nar. XX.X.XXXX v D. P., trvale bytom C. XXXX/XX, D. P., v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Prešov, zo dňa 19.7.2017, podaný súdu 24.7.2017 a postúpený Okresnému súdu Stará Ľubovňa 8.8.2017, na upustenie od výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/141/2015 zo dňa 25.4.2016, právoplatným dňom 29.6.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/19/2016 zo dňa 29.6.2016.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/141/2015 zo dňa 25.4.2016, právoplatným dňom 29.6.2016, bol S. X. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa v zmysle uvedeného rozsudku dopustil tak, že „dňa 5.6.2015 v byte na ul. X. E.. X v Starej Ľubovni v presne nezistenom čase po 16.00 hod. kúpil od C. R. rastlinu konope (Cannabis), ktorá bola uložená v sáčku od jedla, v ktorom bola uložená v desiatich menších sáčkoch, za ktorú hneď nezaplatil, ale sa dohodli, že mu zaplatí až keď ju vyskúša, z ktorého zakúpeného množstva rastliny konope (Cannabis) obžalovanému následne v nestráženom čase dňa 5.6.2015 v poobedňajších hodinách pri stavbe zimného štadióna v Starej Ľubovni vzal z bundy K. G. dva malé sáčky, pričom po tom, v uvedený deň 5.6.2015 o 17.40 hod. bol obžalovaný zaistený príslušníkmi PZ a na výzvu vydal sáčok oranžovej farby s nadpisom Porridge Apple&Cinnamon obsahujúci 8 priehľadných uzatvárateľných sáčkov z PVC s obsahom rastliny zelenej farby, kde vykonaným znaleckým skúmaním bolo zistené, že sa jednalo o vrcholky rastliny konope, po presušení o hmotnosti 6,70 g, s celkovým obsahom THC - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 18,2 %, z ktorého by bolo možné pripraviť od 41 do 67 obvykle jednorazových dávok drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny ako omamné látky, a obžalovaný tento čin spáchal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/91/2014 zo dňa 21.8.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2014, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona“. Uvedeným rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, ako aj, okrem iného, bolo mu uložené podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona vykoná ambulantnou formou.

Dňa 8.8.2017 bolo tunajšiemu súdu zo strany OS Prešov postúpené podanie odsúdeného z 19.7.2017, podané OS Prešov 24.7.2017, ktoré súd podľa jeho obsahu postupom podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku posúdil ako návrh na upustenie od výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. V uvedenom podaní odsúdený poukazoval na to, že počas výkonu trestu neprišiel do styku so žiadnymi návykovými látkami, uvedomil si, že ich užívanie bolo príčinou jeho zlyhania v minulosti, vzhľadom na to, že po prepustení z výkonu trestu chce viesť riadny život, je presvedčený, že v jeho živote už návykové látky nemajú miesto, taktiež vzhľadom na výšku trestu, ktorý mu bol uložený je podľa neho zrejmé, že ubehla a ešte ubehne dostatočne dlhá abstinčná doba a ochranné liečenie bude tým pádom bezpredmetné a bezúčelové.

Podľa § 447 ods. 1 Trestného poriadku, o upustení od výkonu ochranného liečenia pred jeho začiatkom rozhodne súd, ktorý ochranné liečenie uložil, a to na verejnom zasadnutí na návrh prokurátora, obvineného, jeho zákonného zástupcu, osoby, ktorá by mohla za obvineného v jeho prospech podať odvolanie, alebo ak obvinený medzitým nastúpil alebo absolvoval uloženú odvykaciu alebo inú liečbu v niektorom zdravotníckom zariadení, na návrh ošetrojúceho lekára alebo aj bez takého návrhu.

Podľa § 74 ods. 3 Trestného zákona, od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Súd na verejnom zasadnutí nariadenom na prejednanie vyššie uvedeného návrhu odsúdeného vykonal dokazovanie tak, ako je popísané v príslušnej zápisnici o verejnom zasadnutí, po ktorom dokazovaní dospel k záveru, že podaný návrh je potrebné zamietnuť.

Z pohľadu súdu nemožno ani na základe vykonaného dokazovania konštatovať, že by, napriek tomu, že výkon uloženého ochranného liečenia nebol ešte začatý, zanikli okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom návrhu, pričom dôvodov má viacero a ide o to, že pokiaľ má vykonávať liečbu tak má problém dostať sa na vonkajšie pracovisko alebo na otvorené oddelenie. Následne, ako v písomne podanom návrhu, poukazoval na to, že má vysoký trest a preto je liečba pre neho bezpredmetná, ako aj, že na pojednávaní (pozn.: v pôvodnom konaní) odznelo, že počas väzby išlo u neho o nútenú abstinenciu, pričom väzba bola 14 mesiacov a teda aký zmysel má liečba, keď ju bude vykonávať počas trestu a tiež pôjde o nútenú abstinenciu.

Z pohľadu súdu nijako v danom prípade nezanikli okolnosti, pre ktoré bolo odsúdenému v pôvodnom konaní vyššie uvedené ochranné protitoxikomanické liečenie uložené.

Súd poukazuje na samotné dôvody uloženia príslušného ochranného liečenia odsúdenému, výslovne vyjadrené v odôvodnení rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1T/141/2015 zo dňa 25.4.2016, a to konkrétne na to, že uloženie liečenia bolo v pôvodnom konaní jednak odporúčané znalcami MUDr. V. Jenčovou a MUDr. J. Bezecným, ako aj, že v pôvodnom konaní z výpovede znalkyne MUDr. Jenčovej vyplynulo, že takéto ochranné liečenie sa realizuje v zásade aspoň jeden rok, na základe čoho dospel súd v pôvodnom konaní k tomu záveru, že i keď odsúdený bol v tom čase vo väzbe od 5.6.2015 a v prípade právoplatnosti rozsudku mal vykonávať trest odňatia slobody a naďalej by nemal prichádzať do kontaktu s príslušnými omamnými látkami, bolo napriek uvedenému potrebné takéto ochranné liečenie mu uložiť, kde súd v pôvodnom konaní v tejto súvislosti odôvodnil samotné uloženie príslušného ochranného liečenia tým, že z vyjadrenia znalkyne, že takéto liečba sa realizuje aspoň jeden rok, je zrejmé, že nejde o jeho trvanie iba rok, ale že vždy konkrétna dĺžka ochranného protitoxikomanického liečenia v jednotlivých prípadoch závisí i od individuálne daných skutočností na strane osoby, ktorej sa ochranné liečenie má týkať. Zároveň súd v pôvodnom konaní vydanom rozsudku poukázal i na to, že nielen svojím spôsobom vynútená izolácia odsúdeného od možnosti prístupu k príslušnej omamnej látke môže byť zárukou dosiahnutia účelu ochranného liečenia, ale i spôsob vykonávania ochranného liečenia minimálne aspoň formou odborných konzultácií je potrebný a bude prospešný k tomu, aby k užívaniu omamných látok odsúdený v budúcnosti opäť nepristúpil, aby mohol získať znalosti potrebné k tomu, aby aj prípadným nutkaniám k opätovnému užitiu omamnej látky bol schopný úspešne odolať. V tomto smere uvedené rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní, a teda i dôvody, pre ktoré tak súd v pôvodnom konaní rozhodol, ako zákonné vyhodnotil i odvolací súd v uznesení 6To/19/2016 z 29.6.2016.

K vyššie uvedenému treba súčasne poukázať i na to (a to v kontexte tvrdení odsúdeného v podanom návrhu o tom, že vzhľadom na to, že chce po prepustení viesť riadny život a teda je presvedčený, že v jeho živote už návykové látky nemajú miesto, resp. k jeho tvrdeniam v súvislosti s výškou vo veci 1T/141/2015 mu uloženého trestu odňatia slobody o tom, že ubehla a ubehne dlhá abstinencia a ochranné liečenie je tým bezpredmetné a bezúčelové, ako aj vo vzťahu k jeho tvrdeniam na verejnom zasadnutí v rámci jeho výpovede, že pre vysoký trest je liečba pre neho bezpredmetná a aký zmysel má liečba, keď ju bude vykonávať počas trestu a pôjde o nútenú abstinenciu), že už podľa obsahu rozsudku 1T/141/2015 samotný odsúdený v konaní predchádzajúcom jeho vydaniu vyjadril obavy z toho, že „ak ukončí výkon trestu a stretne určitých ľudí, tak tomu neodolá a opäť do toho spadne“. Z čoho teda pramení súčasná istota, resp. presvedčenie odsúdeného, že uložené ochranné liečenie je bezpredmetné a v prípade prepustenia z výkonu trestu už u neho omamné látky nebudú mať miesto, nie je zrejmé, a to osobitne s ohľadom na to, že preukázateľne mu doposiaľ žiadne odborné poradenstvo v rámci uloženého ochranného liečenia nebolo poskytnuté, pretože s jeho výkonom nebolo ešte začaté.

V tomto kontexte súd poukazuje na to, že zrejmým dôvodom podania príslušného návrhu zo strany odsúdeného je snaha neprísť počas výkonu ochranného liečenia o určitý vyšší komfort v rámci samotného výkonu trestu odňatia slobody, a to ako výslovne uviedol, o možnosť dostať sa na vonkajšie pracovisko alebo na otvorené oddelenie.

Je nepochybné, že tak ako v čase ukladania ochranného liečenia, tak aj v čase tohto rozhodnutia trvá nútená abstinencia odsúdeného v dôsledku samotného výkonu trestu odňatia slobody, kde je vysoký predpoklad, že s omamnými a psychotropnými látkami by nemal prichádzať do styku, ale z pohľadu súdu, rovnako ako to bolo v čase vyhlásenia rozsudku vo veci 1T/141/2015, stále je na strane odsúdeného daná potreba realizácie uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia. Toto liečenie, konkrétny spôsob liečebnej metódy a postupu, bude daný na príslušnej odborne spôsobilej osobe a teda neznamena to nevyhnutnosť užívania liekov - teda liečbu farmakologickú, medikamentóznou, ale medzi liečebné metódy pri takomto druhu ochranného liečenia patrí aj tzv. racionálna náhľadová terapia (odborné konzultácie, psychoterapia) zo strany ošetrojúceho psychiatra a práve jej potreba je z pohľadu súdu aj v súčasnosti, tak ako bola i v čase ukladania ochranného liečenia, vo vzťahu k odsúdenému stále prítomná. Z pohľadu súdu nepostačuje u odsúdeného iba samotná vynútená abstinencia z titulu výkonu trestu (a bezprostredne predtým väzby), ale odsúdeného treba podľa súdu, tak, ako to bolo uvedené v zásade i v odôvodnení rozsudku vo veci 1T/141/2015, duševne, psychicky pripraviť čo najviac a najlepšie na to, aby prinajmenšom aspoň mohol získať znalosti potrebné k tomu, aby prípadným nutkaniám k opätovnému užitiu omamnej látky v budúcnosti bol schopný úspešne odolať.

Z pohľadu súdu nemožno len z titulu samotného súčasného „odstavenia“ odsúdeného od reálnej možnosti zaobstaráť si omamnú látku, ani z povahy jeho subjektívnych názorov a premís, vyvodit', že by zanikli okolnosti, pre ktoré mu ochranné protitoxikomanické liečenie bolo uložené.

Potreba začatia reálneho výkonu uloženého ochranného liečenia u odsúdeného nakoniec vyplýva i z ďalších už v rozsudku OS Stará Ľubovňa 1T/141/2015 z 25.4.2016 uvedených okolností, a to konkrétne v odôvodnení rozsudku popisovaná intenzita a dlhodobosť požívania omamnej látky odsúdeným, ďalej skutočnosť, vyplývajúca zo samotnej skutkovej vety vyššie uvedeného rozsudku, a to predchádzajúce odsúdenie rozsudkom OS Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/91/2014 zo dňa 21.8.2014, právoplatným dňom 21.8.2014, pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, napriek ktorému sa opäť dopustil druhovo totožnej trestnej činnosti, a osobitne i tá skutočnosť, že práve v čase podmieneného odsúdenia vo veci 1T/91/2014 si, ako bolo konštatované v rozsudku 1T/141/2015 vybuďoval, napriek predchádzajúcej odsúdeniu, napriek hrozbe výkonu trestu atď., syndróm závislosti na marihuane.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti, vzhľadom na ich závažnosť a nástrahy z nich vyplývajúce v smere možného zneužívania omamných látok odsúdeným i po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, z pohľadu súdu naďalej trvajú a nemožno ich mať za zaniknuté len v dôsledku doterajšieho samotného výkonu trestu (predtým i väzby), pretože nielen v dôsledku doterajšej izolácie odsúdeného možno vymiznuté či utlmené somatické prejavy potreby užívania omamných látok, ale vzhľadom na vyššie uvedené práve psychická zložka osobnosti odsúdeného, stále vyžaduje odborne vedeným výkonom uloženého ochranného liečenia napomôcť k čo najvyššiemu možnému stupňu vysporiadania sa odsúdeného s potrebou užívania omamných a psychotropných látok a podľa súdu až potom bude

možné uvažovať o tom, že pre dosiahnutie účelu ochranného liečenia u odsúdeného bolo urobené všetko, čo urobené z titulu ochranného liečenia byť má a mohlo.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností teda súd odsúdeným podaný návrh na upustenie od výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/141/2015 zo dňa 25.4.2016, právoplatným dňom 29.6.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/19/2016 zo dňa 29.6.2016, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať Okresnému súdu Stará Ľubovňa do troch dní od oznámenia tohto uznesenia. Oznámením uznesenia bolo jeho vyhlásenie. Sťažnosť má odkladný účinok.